

19 59

NAŠA LUČ

5

„Jaz pa eno ljub'co imam“

Tako poje narodna pesem. To velja tudi za nekateré naših fantov. Kdo bi jim zameril? Dovolj so stari, kruh si znajo že sami prisluziti, prav je, da začno misliti na zakon. V dvojce se laže hodi po življenjski poti.

SLOVENKA!

Izvoljenke njih srca so večinoma Slovenke, ki prihajajo za fanti v tujino. A na žalost naših deklet v tujini ni dovolj. Zato si nekateri iščejo svoje zaročenke med Nemkami, Francozinjami, Belgijkami, Holandkami, Angležinjami itd. Vendar se mnogi sprašujejo, če je to prav. Premišljujemo sem in tja, a ne pridejo do končne jasnosti.

Kakšno je pravo stališče do tega vprašanja?

Če je le kako mogoče, naj si slovenski fant poišče slovensko dekle za ženo. Mnogo razlogov govori za to. Oba sta rasla in zrasla v istih razmerah, oba govorita isti jezik, oba družijo isti spomini na domovino. Iste šege in običaji ju vežeta, družijo isti slovenski in slovanski značaj. In ti razlogi so *velikega pomena za srečen zakon*. Boljše skladje in zakonska harmonija se obljublja takemu, narodno ne mešane-mu zakonu.

IN ČE JE NI...?

Kaj pa, če Slovenke ni mogoče dobiti? Tedaj je jasno, da narodnost ne sme postavljati zaprek. Tudi tak narodno mešan zakon je lahko srečen in harmoničen, le paziti je treba bolj in vestneje na razne razlike v značajih in okoliščinah, ki bi sicer na zakonsko zvezo lahko neugodno vplivale. Vendar bo pravi ozir in prava ljubezen pomagala prebroditi težave, ki bi se morda pojavile.

A nečesa ne smemo pozabiti: v tujini, zlasti v Nemčiji, Angliji in Holandiji je veliko ljudi protestantske vere. Ta vera se v zunanjem bogoslužju na videz ne razlikuje preveč od naše katoliške, a v verovanju so velike in bistvene razlike. Prote-

stantje ne priznajo papeža za vrhovnega poglavarja Cerkve, ne časte Marije, zame-tajo zakramente kot vir notranje moči in milosti, ne poznajo predvsem prave maše, niso obvezani redno hoditi k svojemu bogoslužju in podobnega več. Še veliko razlik bi lahko našli.

Zaradi njih je razumljivo, da katoliška Cerkev take *versko mešane zakone*, to je zakone med katoličani in protestanti, pre-poveduje. Starši imajo dolžnost svoje otroke vzgajati v katoliški veri. A kako naj jih v naši veri vzgaja protestantska mati, kako naj jih nauči prav moliti, kako jih pripraviti na prvo spoved, obhajilo, birmo? Človeško gledano je to nemogoče. Če pomislimo na to, bomo cerkveno prepoved lahko umeli. Cerkev zato le redko in iz zelo tehtnih razlogov tak zakon dovoli, predvsem, če je vsaj žena, bodoča mati, katoličanka.

Zato velja za slovenske fante v tujini: *Če jemlješ za ženo tujko, potem naj bo vsaj katoličanka!* Slovenski fant v tujini zlepa ne bo mogel dobiti spregleda od zakonskega zadržka mešane vere. Saj ni nobene verjetnosti, da bi protestantka mogla in hotela vzgajati otroke v katoliški veri. Pri sklepanju poznanja z dekletom tuje narodnosti naj bo zato prvo vprašanje, kakšne vere je. Njen odgovor bo odločil, če se naj to poznanje nadaljuje ali pa pre-kine.

LEPO SLOVENSKO SE REČE

namesto:

tavžent = tisoč,	flaša = steklenica
žajfa = milo,	frižider = hladilnik
cajtenge = časopis,	trotoar = pločnik
žornal = dnevnik,	fasada = pročelje

BISERNICO ali BRAC

kupim. — Kdor jo proda ali ve, kje bi jo lahko dobil, naj sporoči na naslov: J. Střečanski, Salezijanski zavod, rue Combattants 9, Ramegnies-Chin, Ht. Belgija.

VII. LETNIK - MAJ 1959

„Zaman se trudijo . . .“

Prvi majnik . . .

Moskva, Peking, Varšava, Praga, Belgrad . . .

Kaj vidimo?

Svečanosti ob prazniku dela.

Mladi ljudje v nepreglednih vrstah korakajo po ulicah in z dvignjenimi pestmi vzklikajo delu in bodočnosti, ki jo delo pripravlja.

Med strnjenimi vrstami ljudskih množic se na posebnih vozilih ponosno pomikajo najmodernejši izsledki znanosti in tehnike.

Zmagoslavje »socialistične« misli . . .

Prvi majnik . . .

Božja svetišča in krščanski domovi po vsem svetu . . .

Čisto druga slika.

Kaj vidimo?

Svečanosti v čast Materi božji, Kraljici majnika. Katoliški verniki se po vsem svetu zbirajo okrog majniškega oltarja k prvi šmarnični pobožnosti.

+

Čemu stavljamo ta dva tako nasprotna si pojava drugega poleg drugega?

Zato, ker se okrog teh dveh skrajnosti sučejo vsi dogodki sodobnosti ter od njej zavisu usoda bodočnosti.

Da bomo stvar bolje razumeli, se bomo pri obeh taborih pomudili vsaj za hipec.

+

V letu Marijinih prikazanj v Lurdu je Karel Marks, nemški Žid, ustanovitelj brezbožnega komunizma, napisal »Uvod h kritiki politične ekonomije«. Knjiga je bila tiskana leto dni po-

zneje, 1859., in je postala podlaga njegovega glavnega knjižnega dela, ki se imenuje »Kapital«.

Zaradi neurejenih socialnih razmer, ki so tedaj vladale povsod, so Marksove ideje v svetu silno odjeknile ter ga še danes drže pod svojim vplivom.

Po Marksovem mnenju Bog, človekova neumrjoča duša in sploh duhovni svet ne obstajajo. Vera je zato brez vsakega smisla; samo strup za ljudstvo. Početek in gibalno vsega na svetu je materija, ki je večna.

S temi nazori o veri in s svojo zamisljivo o gospodarskih in socialnih vprašanjih je Marks po svojih učencih začel silno gibanje, ki je razburkalo ves svet. Vnela se je nepopisna borba, ki je zahtevala že milijone nedolžnih žrtev in za katero še ne vemo, kako se bo končala.

A ne bi bilo pravično, ako bi vso odgovornost za pustošenja brezbožnega komunizma zvrčali na Karla Marksa. Svoje ga nauka si Marks ni zamislil sam, temveč ga je črpal iz del piscev tedanjega časa. Podlaga njegovi filozofiji so bili nemški misleci, njegovi ekonomiji angleški gospodarstveniki in njegovi sociologiji francoski družboslovci. Marksov doprinos je predvsem v tem, da je ideje svojega časa povezal v nov sistem, ki ga imenujemo marksizem.

+

Vedno manj je takih, ki ne razumejo, da je Marksov brezbožni komunizem strahotni bič sodobnosti. A še bolj redki so, ki se zavedajo, da si je ta bič spletlo človeštvo samo. Narodi imajo namreč danes opravka s strupeno kačo, ki so jo sami negovali skozi stoletja. Saj smo že omenili, da je Marks ideje za svoj nauk črpal iz miselnosti tedanjega zapadnoevropskega sveta. Ako je brezbožni komunizem na krivi poti, je enako na krivi poti kulturni Zapad, ker je prvi samo dosledna izpeljava miselnosti tega drugega.

Komunizem se povsod bori proti veri in Bogu. Velik del ljudi na Zapadu pa živi, kot bi Boga ne bilo. Komunizem kriči: »Delo, delo, delo! Z delom, edino z delom, si gradimo lepšo bodočnost!« No, ali Zapad ne misli prav tako? Na kaj Za-

pad stavlja svoje upanje? Na isto kot Vzhod! Na umetne satelite, atomsko silo ter slične znanstvene in tehnične izsledke človeškega razuma. Duhovne činitelje življenja upošteva Zapad prav tako malo kot Vzhod.

In mi? Kaj pa mi?

Ali ne mislimo slično tudi mi?

Niti ne slutimo, kako zmote in zablode našega časa vplivajo na našo miselnost. Tudi mi, čeprav smo sinovi in hčere globoko vernega naroda, resno zgubljam o smisel za duhovne vrednote in se z vedno večjo vnemo oklepamo izključno materialnih dobrin. Tudi mi na materijo gradimo svojo bodočnost in se prav nič ne zavedamo, da žagamo vejo, na kateri sedimo. Tudi mi imamo stalno na ustih: delo, delo, denar in smatramo, da so naše misli pametne.

+

Tako je torej razpoloženje sodobnega sveta.
STVAR SE JE LOČILA OD SVOJEGA STVARNIKA IN S TEM ZGUBILA SVOJO NENADOMESTLJIVO OPORO.

Nad današnjim svetom se bridko uresničuje misel starega psalmista, ki pravi: »Če Gospod ne zida hiše, se zaman trudijo vsi, ki jo gradijo« (Ps 126, 1).

Kam plovemo?

+

Stanje v svetu je postalo tako resno, da je Bog v svoji dobroti in ljubezni do človeka sklenil poslati svojo lastno Mater na našo zemljo s posebnimi opomini in naročili.

Marijini nastopi v Lurdu, Fatimi, Banneux in drugod imajo ta smisel: »Ljudje božji, stojte! Vaša pot vodi v časno in večno nesrečo. Nazaj k Bogu, ki je EDINI v ir vseh naravnih in nadnaravnih sil!«

»Je to vse, kar nam ve povedati božja Poslanka?« se bo morda kdo čudil. »Ali ni tako govorjenje zastarelo podcenjevanje vloge dela, znanosti in tehnike pri graditvi bodočnosti človeštva?«

Počasi, prijatelji! Bodimo mirni!

Ne bo težko, smisel in poslanstvo človeške delavnosti spraviti v sklad z Marijini opomini.

Naša vera nikakor ne podcenjuje pomembnosti dela, znanosti in tehnike. Vse to je nekaj velikega v luči krščanskega nauka. Saj pravimo, da je delo razumno sodelovanje pri spopolnjevanju stvarstva. A dobro si je treba zapomniti, da delo in znanost, kakor sta sicer nekaj velikega in lepega, NE MORETA SAMA PO SEBI narodom zagotoviti lepše bodočnosti. Človekova delavnost je namreč, kakor danes bridko skušamo, strašen DVOREZNI MEČ, ki more služiti in osrečevati, more pa tudi sejati razdejanje in smrt.

Kaj nam v resnici pomagajo vsi sputniki, atomska sila, številne pridobitve modernih dni in mrzlična vsestranska delavnost sodobnega človeka, ako pa sadovi njegovih vsekakor ogromnih duševnih sil vedno bolj grozeče visé nad nami ter prete čez noč uničiti ne samo pridobitve tisočletnih naporov človeštva, temveč vsa živa bitja na zemlji sploh?!

Tako zaslutimo, kako strašna odgovornost leži na človeku, od katerega zavisi, ka-

Zvonikarjeva

**Ko dan se zaznava,
danica priplava,
se sliši zvonjenje
čez hrib in čez plan.**

**Zvonovi, zvonite,
na delo vabite,
ker naše življenje
le kratek je dan.**

**Kdor hoče živeti
in srečo imeti,
naj dela veselo,
pa moli naj vmes!**

**Zvonovi, zvonite,
k molitvi vabite:
ker prazno je delo
brez sreče 'z nebes!**

Narodna

tero pot bo v bodočnosti izbirala njegova delavnost: pot osrečevanja ali pa pot uničevanja.

S tem smo prišli do točke, ki je sodobni materialisti na vzhodu in na zapadu nikakor ne morejo razumeti, namreč, da je ČLOVEKOVA NOTRANJA OBNOVA PRVI KORAK K RESNIČNEMU NAPREDKU.

Kako prav ima tedaj Marija, ko sredi skoro nedoumljivih napredkov človekovega duha kliče in opominja: »NAJVAŽNEJŠE JE, DA SE ČLOVEK SPET NAUČI KOLENA PRIPOGIBATI, ROKE SKLEPATI IN PONIŽNO MOLITI«.

Zato pa: »Zvonovi, zvonite,
k molitvi vabite!
Ker prazno je delo
brez »žegna« z nebes.«

Ob začetku majnika poslušajmo **Barago!**

Daleč v tujini ob severnoameriških jezerih je deloval naš v sluhu svetosti umrli misijonar Friderik Baraga. Toda misel mu je večkrat uhajala k rojakom v domovini. Ko jim ni mogel govoriti, jim je pisal knjige. Napisal je med drugim molitvenik »Dušna paša«. V njem je zapisal tudi tole:

»Ljubi moj kristjan, spoštuj božjo Marijo, prečisto Devico, s posebno pobožnostjo in častjo, zakaj sam Bog, presveta Trojica, jo visoko časti in ti, reven človek, bi je ne častil?

Glej, *Bog Oče* jo je izvolil za svojo ljubo Hčer in jo obdaroval s posebnimi milostmi; *Bog Sin* si jo je izmed vseh milijonov Adamovih hčera od vekomaj izbral za svojo prečisto Mater in si jo je ohranil s svojo mogočno milostjo čisto vsega madeža Adamovega greha; *Bog Sveti Duh* jo je vzel za svojo neomadeževano Nevesto in ona je od njega spočela; in je rodila Jezusa Kristusa, Sina božjega. Nedoumljiva čast, s kakršno še nobeden ni bil počaščen, tudi najmenitnejši, nebeški duh ne.

Skaži tedaj Mariji, prečisti Devici, največjo čast za Bogom in za Bogom tudi največ zaupaj vanjo, zakaj ona je najmogoč-

Prvi majnik...

Praznik dela. Začetek šmarničnih pobožnosti.

Kako slaviš ta lepi dan?

Da bo naše delo zaslužilo blagoslov neba, poslušajmo Marijine opomine v usodnih časih. Pod Marijinim pokroviteljstvom se borimo za povratek Boga v naše delo in v delo naših sobratov.

Ako se nam to posreči, bomo, kristjani 20. stoletja, smeli bolj kot vsi drugi upravičeno vzklikati: »Živio delo, znanost, tehnika! Mi gradimo lepšo bodočnost!«

V-ko.

**Z BOGOM ZAČNI VSAKO DELO,
DA BO DOBER TEK IMELO!**

Narodni pregovor

nejša pomočnica in naša najdobrotljivejša Mati. Kadar je tedaj kakšen praznik Mater božje, moli s pobožnim in zaupljivim srcem lavretanske litanije, pa sveti rožni venec in tudi še druge molitve v čast Materi božji, kolikor utegneš. Ta nebeška Kraljica ti bo obilno plačala čast, katero ji boš skazal, in zaupanje, ki ga boš vanjo stavil, ker ti bo pri Bogu izprosila take milosti, katerih bi ti brez njene pomoči nikdar ne bil prejel od Boga. Ona je izvoljena posoda vseh milosti božjih in Jezus nam najrajši deli milost na prošnjo svoje ljube Matere.«

Bombni pilot

(SKRIVNOSTNA POTA)

Pravkar so časopisi prinesli vest, da se bo stotnik Cheshire poročil. V zadnji vojni je bil najboljši pilot, dasi najmlajši med »bombniki«. Bil je uradni opazovalec angleške vlade, ko so Amerikanci vrgli atomsko bombo na Nagasaki. Napisal je knjigo »Pilot v bombniku«, a tudi knjižico, ki obsega razpravo o »Kristusovem prtu, shranjenem v Turinu«. Danes pa je znan po svojih domovih, ki jih ustanavlja po vsem

svetu za ljudi, za katere se nihče drug ne briga.

Pa naj sam pripoveduje svojo zgodbo:

»Poletje 1945. je bilo zame osebno prav tako važno kot za ves svet. Bil sem v Ameriki kot zvezni oficir angleškega armadnega štaba pri ameriških zrakoplovcih. Moj brat, ki je bil tudi pilot, je bil po štirih letih izpuščen iz vojnega ujetništva v Nemčiji. Sam sem dobil nekaj dni dopusta, da ga lahko obiščem na Angleškem. Pri tem obisku sem zvečer posedel v družbi z bratom in nekim dekletom in pogovor je nanesel tudi na vero. Seveda sem moral tudi jaz nekaj reči: »Bog,« sem dejal, »je le neki naš notranji glas, ki nam pove, kaj smemo napraviti in kaj ne.« Mislil sem s tem zaključiti pogovor, ali dekle ni bila zadovoljna. Rekla je: »To je popolen nesmisel. Bog je oseba, stvarnik sveta. In vi to prav tako veste kot jaz.«

Sicer sem tak odgovor slišal že večkrat prej, a nikdar ne v nočnem klubu in pri pijači.

Odgovor mi je dal mnogo misli: vedel sem s popolno prepričanostjo, da je res Bog oseba, da je stvarnik in da je tak, kot ga krščanstvo predstavlja. Vedel sem še več: ako je Bog tak, potem je vera resničnost, ne nesmisel. Ni nekaj, kar bi bilo le za nedeljo, v ponedeljek bi pa obesil na klin, da mora prežeti vse človeško življenje. Z drugimi besedami: ali je vse ali ni ničesar!

Ko sem prišel spet v Washington, so me povabili, da se peljem kot britanski opazovalec na Japonsko, kjer bodo odvrgli atomsko bombo. Lahko si mislite, da ni ostalo vse to brez vtisa name.

Pozneje doma sem se hotel popolnoma posvetiti raziskavanju atoma, ali zdravje mi je odpovedalo. Poleg tega sem pa čutil v dnu srca neko nezadovoljstvo; tisto namreč, — ki ga čuti vojak po poklicu, ko pride spet v civilno življenje. Skušal sem obnoviti ono globoko prijateljstvo, ki nas je vezalo v vojni. Ob prvem govoru sem omenil, da, ako ne bo osnovano na Bogu, bo brez uspeha ves naš trud. Seme vere je bilo še silno drobno, a vendar bilo je v moji duši. Nisem rešil vseh problemov, ki

so se mi nudili, a vendar sem se ob raziskovanju vedno bolj bližal krščanstvu.

Ko mi je dekle v nočnem lokalu povedala o Bogu, sem vedel, da je Kristus božji Sin. Zato sem iskal po Svetem pismu. A spet je potreben tolmač za svete knjige. Obrnil sem se na anglikansko cerkev, vendar mi ni dala zadostnega odgovora, saj mnogi ne priznajo Kristusu, da je Bog.

Svet, v katerem sem živel, je pač resničnost. Saj letanje v zraku zahteva svoje zakone, ima svoja pravila, ki jih je treba poznati in se po njih ravhati. Če bi jih zamenjali ali jih napačno razumeli, bi prinesla nesrečo in smrt.

»In če je to res,« tako sem sam sebi dokazoval, »v vsakdanjem življenju, mora biti prav tako tudi v duhovnem. Bog nam je dal telo in dušo, ali more biti potem nasprotje ali pomanjkanje harmonije v božjem stvarstvu?«

Tako sem iskal Cerkev, ki naj me nauči zakone življenja. Saj je anglikanska cerkev mnogo in lepo govorila o ljubezni do Boga: da moramo pri Njem iskati pomoči, da je Kristus svet odrešil, vendar mi ni mogla dati končnega in popolnega odgovora na osnovna življenjska vprašanja.

Videl sem celo vrsto različnih krščanskih verstev, ki so zelo različna v razlagi Kristusove pridige. Ko sem vprašal, ali ima pomen, h kateremu pripadaš, se mi je zdelo, da je bilo splošno mnenje, da je vseeno, komu pripadaš, le da nekomu pripadaš.

Tudi v osebni življenju sem imel mnogo vprašanj. Tako mi je ta vikar dejal, da moram k spovedi za svoje grehe, drugi pa spet, da ni potrebno. Kaj naj storim? Bil sem poročen z ločeno žensko, s katero nisva več skupaj, pa so mi nekateri rekli, da naj grem nazaj k njej, drugi pa spet, da se ne morem poročiti.

Nekdo drugi mi je svetoval, naj menjam svojo vero. Bil je velik udarec zame. »Menjati vero, je, kakor da bi menjal svojo narodnost. Rajši bi umrl, kot storil kaj takega.«

Ko sem moral zaradi zdravja iti na kanadske gore, sem živel v hiši anglikanskega škofa. Vrnil sem se telesno zdrav, v duši pa še nisem našel vseh odgovorov.

V Kanadi se kaže na obzorju nova moč – katolicizem. Začel me je zanimati in, ko sem svojega gostitelja vprašal, kakšna je razlika med anglikansko in rimsko Cerkvijo, mi je odgovoril »spremenjenje«, t. j. vera v resničnost Kristusovega telesa in krvi pri maši. Izgovoril je tako odločno, da si nikdar nisem več upal kaj vprašati. Vendar se tudi nisem še zanimal zanj.

L. 1948. sem živel spet v domovini v veliki hiši z dolgim kakih 18 tisoč funtov. Iz bolnišnice so mi javili, da tam neki bivši vojak umira za rakom. Prav nič ne morejo napraviti zanj. Ker pa njegovo posteljo potrebujejo za drugega bolnika, so me vprašali, če bi jaz kaj mogel pomagati: najti sorodnike ali znanca, ki bi mu pomagali. Vzel sem ga k sebi; pa nisem bil vaju ravnan z bolnikom. Ta vojak, Artur Dykes, je bil katoličan, a se za vero ni več brigal. Ko je pa umiral, je našel spet pot k Bogu. Nekoč mi je dejal: »Len, ti bi moral postati katoličan!« Začel sem z njim razgovor, pa me ni mogel prepričati. Vendar sem opazil, da je bil miren in zadovoljen, česar sam nisem imel. Nekoč mi je dejal: »Mir pride v dušo po obhajilu.«

Nekoč opazim, da ni več odgovoril na moje vprašanje; tudi telo, ki sem ga skušal dvigniti, je skoraj otrpnilo. Hitro telefoniram v bolnišnico, kaj naj napravim. Povedali so mi, kako ravnanje z umirajočim. Vrnil sem se k njemu. Od časa do časa je bil še pri zavesti. Kar nič nisem vedel, kaj naj bi mu rekel. Malo pred polnočjo je umrl, potem ko mu je duhovnik podelil sv. maziljenje. Nekaj časa sem s sosedom molil, potem sem pa čul pri mrliču do jutra. Drugega jutra, ko nisem imel več na skrbi Arturja, se mi je zdelo vse prazno. Pri njem sem našel knjigo »En Gospod, ena vera« (Vernon Johnson). To knjigo sem začel brati. Ne vem, ali je tudi Artur kaj pomagal pri tem, a vedel sem, da sem končno našel pravo vero. Videl sem Cerkev, kako je bila enotna v razlagi in zahtevah, kako je jasno povedala, da je Kristus Bog. Da je od njega prejela nalogo in oblast, da nadaljuje njegovo delo na zemlji, da more odpustiti grehe, da more učiti brez zmote, da more nuditi tudi sredstva, da človek doseže svoj konč-

ni cilj. Ves nauk je preprost in vendar tako globok.

Bili so sicer še pomisleki, končno pa sem se spet znašel v svojem življenju kot pilot: »Ko sem hotel postati letalec, sem se moral upoznati in naučiti zakone letanja in biti tudi njim pokoren. In prav po tej pokorščini in vaji sem našel pravo pot v zrak in nebo. Kako drugače bi tudi mogel najti pot v nebesa?«

Pesem prošnjega tedna

**Bog, poglej na vsako njivo,
na gorice dopadljivo,
razveséli vse stvari,
saj naš ljubi Oče si!**

**Tvoja roka zveličuje,
dež in sonce nam daruje.**

**Posejali smo semena
k časti Tvojega imena;
skromno delo naših rok
blagoslovi Ti, o Bog!**

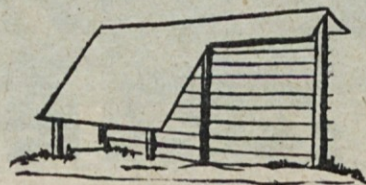
**Tvoja roka zveličuje,
sveti blagoslov daruje.**

**Res orali smo, sejali,
rasti pa ne bomo dali;
Ti, o Bog, le daješ rast,
Tebi bodi večna čast!**

**Tvoja roka zveličuje,
zemlji naši rast daruje.**

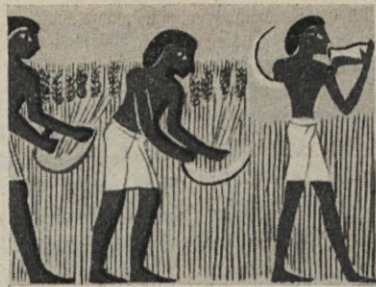
**Lepo rožice duhtijo,
ptički brez skrbi živijo;
bolj pa še za nas skrbiš,
ko, Gospod, nam kruh deliš.**

**Tvoja roka zveličuje,
kruh vsakdanji nam daruje.**

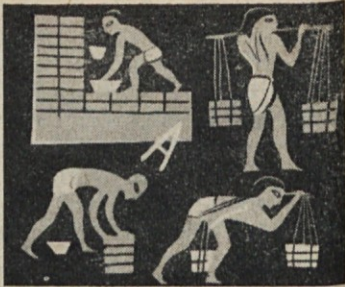

1

2

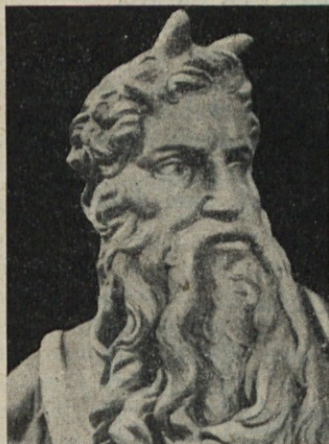

3

MOJZES, ki mu je govoril Bog

(1300 let pred Kristusom)

- 1** Abrahamovi potomci so se zaradi lakote naselili v Egiptu ob reki Nil. Ko so se razmnožili, so jih začeli Egipčani stiskati.
- 2** Nalagali so jim težka opravila. Faraon je končno ukazal vsakega novega moškega izraelskega otroka po rojstvu utopiti. Neka mati je otroka skrila, ga položila v jerbašček in ga dala v ločje kraj reke. To dete — Mojzesa — je našla faraonova hči, ga vzela in vzgojila na dvoru. Ko je Mojzes odrasel, se je zavedel svojega pokolenja in stiske ljudstva ter se zameril faraonu. Zbežal je pred njim v bližnje puščavske kraje (2 Mojz 2, 11—20).
- 4** Ko je Mojzes čuval črede, je zagledal goreči grm. Približal se mu je in je zaslišal glas božji. J a h v e (=Jaz sem, ki sem), Bog, ga je poslal k faraonu in mu dal nalogo, da izpelje izvoljeno ljudstvo iz egipčanske sužnosti v obljubljeni deželo. (Slika kaže, kako je slavni kipar Michelangelo upodobil tega vodnika izraelskega ljudstva).
- 5** Faraon ni hotel narediti, kar mu je Bog ukazal. Zato je Bog udaril Egipt z 10 strašnimi šibami. Šele ko so pomrli vsi egipčanski prvorojenci, je faraon izpustil ljudstvo, ki se je dvignilo na pot skozi Rdeče morje proti Sinajskemu gorovju. Tam je med gromom in treskom dal Bog svojemu ljudstvu postavo (10 božjih zapovedi): „Če me boste ubogali in spoštovali mojo zavezo, vas bom imel za svoje ljudstvo“ (2 Mojz 19, 5).

4

5

TRIGLAVOM

Namesto da bi vlada v Avstriji prepovedala društva, ki strastno sovražijo vse, kar je slovenskega, in nadaljujejo stoletni potujčevalni pritisk na Slovence na Koroškem, se jim je vdala in izglasovala take zakone o slovenskem pouku in jeziku na sodniji, na katere Slovenci nikdar ne bomo mogli pristati. Rojaki po vsem svetu! Razlagajte krivico, ki se dela našemu rodu kljub slovesnim obljubam, ki jih je avstrijska država dala v čl. 7. državne pogodbe, vsepovsod in ob vsaki priliki!

*

V Ptujju je končan 221 metrov dolg in 13 metrov širok most čez Dravo.

V zvezi z zakonom o podržavljenju stanovanjskih poslopij je moral do 7. aprila vsak lastnik stanovanjske hiše to prijaviti komisiji za nacionalizacijo. Ta bo sedaj presodila, komu in koliko bo podržavljenega.

Izšla je tudi nova uredba glede kazni za cestnoprometne pregreške. Doslej je bilo za pregreške proti tem določbam pristojno okrajno sodišče, kjer je bila povprečna kazen okrog 5.000 dinarjev, kar se že nekaj pozna. Po novi odredbi bo pa za take vrste prekrškov pristojen kar občinski sodnik, kjer je povprečna kazen samo okrog 1.500 dinarjev. Torej bodo pešci in pametni vozači in kolesarji morali pač še tembolj priostriti vseh svojih pet čutov, da bodo odnesli življenje in svoje kosti cele domov.

Nesreča nikoli ne počiva: ta stari pregovor še tudi drži, kajti novic o večjih in manjših nezgodah nikdar ne manjka. V Stranski vasi pri Semiču (v Beli krajini), je pogorelo gospodarsko poslopje posestnika Pečaverja. (Škoda: okrog 300 tisoč dinarjev, vzrok: neprevidnost nekega mimoidečega kadilca!) Nesrečno kajenje! Če povzroča raka na pljučih in v grlu ali ne, še ni jasno, da je pa že večkrat in marsikje spravilo rdečega petelina na streho, to pa drži. Torej kadilci: Ne mečite čikov v sla-

mo ali seno, tudi ne v bencin, ampak v vodo ali pa jih pohodite! — V Kandiji pri Novem mestu je pogorelo stanovanje Francu Lukšiču. Trud gasilcev in pa božja previdnost je preprečila, da ni več družin ostalo brez strehe nad glavo, kajti pogorelo stanovanje se nahaja v večnadstropni hiši. — V Pokleku nad Blanco pa je 3. sušca zgorela mizarska delavnica. (Škode: 6 milijonov, vzrok: nepazljivost).

Tudi jeze in preprirov je še med našim ljudstvom dovolj, kot v starih časih. Včasih pride zato do tragičnih prizorov; ne malo kdaj pomaga zraven seveda še alkohol, ki se ga tudi po stari navadi preveč ne branimo. — Tako se je 33-letni Alojz Makše iz Male Strmice napil in v pijano-

Rojakinja MARGERITA FICKO (v slovenski tržaški narodni noši) pozdravlja z Norveškega. (Gl. poročilo na str. 14!)

sti do smrti pobil s kolom posestnico Joževo Kirn, s katero se je prepiral.

Za temi žalostnimi novicami pa še eno »veselo«. Slovenski fantje in dekleta odhajajo tudi letos na »prostovoljno« delo za gradnjo ceste »Bratstva in Edinstva« v Srbijo in v Makedonijo. Tako se na najcenejši način izpopolnjuje in izboljšuje cestno omrežje!

Lani je naraslo prebivalstvo Jugoslavije skoraj za pol milijona ljudi. — Dolžina jugoslovanske obale znaša 2099 metrov km. Na Jadranu je 559 nenaseljenih in 55 naseljenih otokov in otočkov ter 82 grebenov nad površino morja in 325 grebenov pod morjem.

Tri narodne pesmi

FANTJE PO POLJ' GREDO ...

Fantje po polj' gredo,
žvižgajo in pojo,
jaz pa piščalko imam,
žvižgat' ne znam.

Včasih je lušno b'lo,
zdaj pa ni več tako,
včasih smo vince pil',
zdaj pa vodo.

Včasih me rada ima,
včasih pa godrnja;
včasih pa, kjer me vid',
prav': Le še prid'.

KAJ MARAMO MI

Kaj maramo mi,
k' smo fantje mladi;
soldatov pomanjka,
pa pojdemo mi.

Zdaj puško na ramo
pa sabljo za pas,
tri kugeljce v aržet,
pa gremo skoz vas.

SONCE ČEZ HRIBČEK GRE ...

Sonce čez hribček gre,
luna pa za gore,
zvezdice presvetle
se prebude.

Sonček čez hribček gre,
pesmi v nebo done,
rajati tudi sme
moje srce.

Ne vse naenkrat. — Mati: »Janezek, po-
vej gospodu učitelju, da te jutri ne bo v
šolo, ker bomo krstili dvojčka.« — Jane-
zek: »Mama, jaz bom povedal, da bomo
krstili le enega.« — Mati: »Zakaj?« — Ja-
nezek: »Tako bom lahko še drugi teden
spet ostal en dan doma, ker bom rekel,
da bomo krstili drugega.«

Moda. — »Poslušaj, Fani, enega tvojih
otrok bom vzela s seboj na izprehod. Kaj
meniš, kateri bo najbolj pristajal k moji
promenadni obleki...?«

M E D N A M I I Z S E L J E N C I

† Slavko Fistrič: Na Veliko noč so našli v Northamptonu sosedje mrtvega Slavka Fistriča. Čudno se jim je zdelo, da ga že nad dva tedna niso videli in, ko so odprli vrata, so ga našli mrtvega za kapjo. Živel je bolj sam zase. Pokopan je bil 2. aprila na tamkajšnjem pokopališču. Pogreba se je mogel

udeležiti le sin z ženo iz Francije, vsi drugi sorodniki so v domovini. R.I.P. Žalujoci ženi in otrokom naše iskreno sožalje!

Krsti: Na Veliko noč 29. marca so pri Sv. Patriciju v Rochdale krstili Ronalda Jožefa Čanjšek — 31. marca pa pri Sv. Frančišku Ksaveriju v Herefordu Jakoba Radoslava Pevec. — 5. aprila pri Sv. Patriciju v Coventry Gregorija Janeza Šabec. — „Naj bi“ — po besedah sv. pisma — „rastli v starosti, modrosti in milosti pri Bogu in pri ljudeh.“

V misijone: V Pakistan v misijone sta odšli sestri **Agnes** in **Dominika Žužek**. Obe sta zdravnici, ki sta dovršili visoke šole v Madridu, potem pa sta vstopili v red misijon-skih zdravnic. Na Angleškem sta dovršili noviciat ter tudi deloma zdravniško prakso. Zdaj so ju predstojniki namenili za važno delo v azijskem Pakistanu. Želimo jima srečno pot in mnogo blagoslova iz neba pri delu v čast božjo in rešitev duš.

Blagoslovi domov: V marcu so bili blagoslovljeni naslednji domovi: Dr. Lavričev v Doncastru, Peročevičev v Holmes Chapel, Cheshire, J. Prevčev in J. Sattlerjev v Conventryju.

Letošnje šmarnice: Ker je mogoče imeti šmarnice le ob nedeljah, bodo letošnje po naslednjem sporedu: V nedeljo 10. maja ob 5. uri popoldan po sv. maši v naši kapeli v Londonu. — V Bedfordu pri Sv. Jožefu (Midland Rd) v nedeljo 17. maja (binkošti) ob 4. popoldan (brez sv. maše). — Po šmarnicah obeta biti lepa prireditve v dvorani, kjer bodo nastopili mali in veliki v zanimivem nastopu. — V nedeljo 24. maja bo v Rochdale ob 11. dopoldan sv. maša v konventni kapeli, popoldan ob 3. pa šmarnice v dekliski šoli Beechwood in sicer pri kapelici na vrtu, le v slabem vremenu v šolski kapeli. Od kapelice bo sprevod v šolo, kjer bo blagoslov. — Za zadnjo nedeljo v maju bo še posebej sporočeno. V Rochdale bo po šmarnicah otroški piknik. — Povsod bo obenem blagoslov otrok.—

LIEGE — LIMBURG

Čeprav je Velika noč bila zgodna, smo imeli krasno vreme. Praznovali smo po »slovensko«: blagoslov jedil, slovesno vstajenje, velikonočna procesija in seveda skupno sv. obhajilo. V Eisdenu, Waterscheju in Seraingu je ubrano odmevala pesem Gospodovega zmagoslavja, v veselje in tolažbo nam vsem.

Na belo nedeljo je Društvo sv. Barbare priredilo obisk slovenskih rojakov v Essen. Popoldne smo imeli službo božjo, med

katero so naši pevci prepevali velikonočne pesmi. Nato pa so naši igralci v mestni dvorani nastopili z igro »Pri kapelici«.

Iskrena zahvala č. g. dr. Zdešarju, ki je pevce in igralce kar prebogato pogostil.

Poroke: V Drežnici je g. Alojz Koren iz Heusdena poročil gdč. Albino Koren. — G. Anton Novak iz Waterscheja je popeljal pred oltar gdč. Jeanne Dries. — V domovini je g. Evald Čatar sklenil zakon z gdč. Marijo Drstvenšek. — V Val—St. Lambert je gdč. Milka Veselko poročila g. Jožefa Dejardin. — G. Janez Mrgole iz Zwartberga je popeljal pred oltar gdč. Alojzijo Mlakar. — G. Umberto Vatovec je v Cherattu poročil gdč. Ano Marijo Jacopino. — V Jemepu je g. Mirko Maček popeljal pred oltar gdč. Matildo Dabov.

Vsem novoporočencem iskreno čestitamo in želimo vso srečo!

Gospod in gospa Avsec iz Eisdenu sta v družinski domačnosti slavila srebrno poroko. Čestitamo!

NOVI ČLANI CERKVE v Eisdenu: V družini Zora Jedlinsky-Lampret se je rodila hčerka Eva Marija. — V družini Milene Kottas-Jarc so dobili sina Ivana Egidija. — Pri Bisiorek-Lampret Meliti so krstili hčerko Marijo Danijelo. — Pri Labus-Možina Stanislavi so dobili hčerko Lidijo. — Mlado družinsko ognjišče Rudi Bevc-Planina se veseli hčerke Sonje Ivane. — Pri Janku Ledinek-Kodeh pa so dobili krepkega naslednika Ivana.

Bog blagoslovi srečo naših mladih družin!

Gospa Leščak iz Genka je odpotovala k svojim otrokom v Kanado. Prosila nas je, da se zahvalimo vsem, posebno Cesarjev, ki so oskrbeli pogreb njenega moža. Pri odhodu se ni mogla posloviti pri vseh poznanih, zato pa želi po »Naši luči« reči iskren: Z Bogom!

Naši bolniki: G. Anton Stampah je bil že pred meseci brez svoje krivde poškodovan pri cestni nesreči. G. Ivan Čermelj je bil poškodovan v rudniku v Zwartbergu. Gospod in gospa Mirko Marin-Meško sta bila oba nekaj časa v zdravniški oskrbi v bolnici. Nevarno boleha g. Alojz Virant iz Mechelena. Ga. Vatovec iz Cheratta je že pred časom zlomila roko.

G. Anton Ljubič, ki je bil težko poškodovan v rudniku, se zdravi v bolnici Cocke-rill. — Nadalje se je na kliniki v Waterscheju zdravila nekaj časa ga. Koželj. G. Rado Šmid, ki je bil žrtev zahrbtnega napada na cesti, je že zapustil bolniško oskrbo v Genku. Isto bolnišnico sta zapustila tudi gg. Alojz Virant in Ribič iz Mechelena, oba z rudarsko boleznijo.

Omenjenim in za katere še ne vemo, pošiljamo tople pozdrave.

Nov grob: V Liège-u je po dolgi rudarski bolezni v Gospodu zaspal g. **Martin Dolšek**, doma v Šmartnem pri Litiji. Naj počiva v miru!

Nenadna smrt mlade žrtve **materinstva:** Bolestno je v Waterscheju odjeknila vest o nepričakovani smrti ge. **Terezije Novakove**. Na véliki četrtek so ob pogrebnih svečanostih številni rojaki in domačini napolnili farno cerkev. Moški zbor se je poslovil od nje na domu in na pokopališču. Zapušča moža, mater, sestre, brate in tri male otročiče-sirotice. Žalujočim izrekamo toplo sožalje, pokojnice pa se spominjamo v molitvah.

CHARLEROI—MONS

Velikonočne praznike smo praznovali s službo božjo v Charleroi in Paturages. Spet so nam zadonele v ušesih lepe pesmi z Alelujo. Na več krajih so rojaki izrabili priliko, da po dobri spovedi spet postanejo prijatelji božji. Rojaki v okolici Bruslja so imeli to priliko v kapeli na Rue de la Poudrière 62, Bruxelles, za belo nedeljo.

Novi grobovi: V Jumet je dotrpela več let mrtvoudna vdova **Marija Kulos**, doma iz Mažerol v Beneški Sloveniji. 15. marca pa so se iztekle ure življenja upokojenemu rudarju **Jožefu Brili**, roj. na Dobrovi (Rajhenburg) 1900. Pokopan je bil v Montigny-sur-Sambre. — Obema želimo večni pokoj; preostalim pa tolažbe in sožalja!

V bolnici Montigny-sur-S. leži rojak **Jānez Šinkovec**, poškodovan v rudniku. Hvala Bogu, nesreča bi bila lahko še hujša!

V zadnjem času so se **poročili:** Peter Lavretič in Clémentine Bertoli v Namuru; v Pironchamps-Fatima, kjer imamo

šmarnice, pa Silva Keše in Clément Laroché. Naši nekdanji igralki in pevki želimo mnogo sreče!

PAS - DE - CALAIS

MERICOURT-SALLAUMINES

Velikonočne praznike smo obhajali s tiho zbranostjo. Bolniki so se okreščali z velikonočnimi zakramenti in duhovnikovim obiskom. Ostali so v res lepem številu prišli k obredom in zakramentom. Zlasti čudovita je bila vélika nedelja, ko nam je naša velikonočna pesem priklicala spomine na domovino, na pomladno veselje mladosti.

Zakrament sv. zakona so sklenili 4. apr. France Potekov in Thérèse Vande Walle. Poročne obrede je izvršil nevestin brat; 11. apr. Jože Cena in Zlatka Knafelc. — Naj bo BOG, vir prave sreče, z njimi!

Naše romanje v Lurd bo od 18. do 26. junija. Cena za vožnjo: 9300 fr. Cena v hotelu okrog 1400 fr. na dan. Prijavite se čimprej pri msgr. Zupančiču v Liévinu ali pri g. Kavalarju v Méricourt. Romanje bo spremljal slovenski duhovnik. Marija nas vabi, pohitimo k Njej!

PARIZ

Sveta maša za Slovence bo v maju vsako nedeljo in tudi na praznik Vnebohoda (v četrtek 7. maja), ob **petih** popoldne v kapeli MONTCHEUIL, 35 rue de Sèvres, Paris 6° (Métro: SEVRES-BABYLONE). — V **juniju, juliju in avgustu** bo začetek svete maše pol ure kasneje, to se pravi **ob pol šestih**, od septembra dalje pa zopet **ob petih**.

Romanje v Chartres: Na binškoštni ponedeljek (18. maja) gremo Slovenci iz Pariza v Chartres, kjer je ena najlepših in najbolj znanih francoskih katedral. Odidemo iz Pariza (Gare Montparnasse) z vlakom ob 7,20, ob devetih bo sv. maša v kriпти v Chartres (med sv. mašo prilika

za spoved), nato pa ogied in razlaga katedrale. Kdor želi z nami, naj se prijavi pri g. Cirilu GUSTIN.

Na velikonočne praznike smo se poskušali dobro pripraviti. Na tiho nedeljo je bila duhovna priprava za dekleta in žene, katere je ta dan obiskal tudi pariški pomožni škof Son Exc. Mgr Rupp, na cvetno nedeljo pa je bila duhovna priprava za fante in moške. Obe duhovni pripravi je vodil pater ŽITNIK, profesor bogoslovja v Celovcu. V topli in nazorni besedi je vsem prikazal osnovne življenjske resnice; za njegovo požrtvovalnost se mu vsi lepo zahvaljujemo. — Na cvetno nedeljo je naši skupni maši, ki je bila obenem zaključek duhovne priprave za fante in moške, prisostvoval tudi S. E. Mgr Rupp in nas je s svojo prepričavelno besedo vzpodbujal k zvestobi veri in Cerkvi.

Zakrament svetega zakona so prejeli: Jožef ČEBOKLI iz Hrenovic na Primorskem, ki je popeljal pred oltar Antonijo ARIAS FARINAS, pri kateri že ime pove, da je doma iz Španije. Ker imamo v Parizu g. Flisa, ki je dolga leta pastiroval v Španiji, se je tudi nevesta počutila kot doma. — Na velikonočni ponedeljek pa sta si obljubila zvestobo Alojz HANŽEK iz Marije Bistrice v Zagorju na Hrvaškem, in Elizabeta SLOSU iz Jelšan na Primorskem. — Novoporočencem iskreno čestitamo.

Emigrirali so: v **Združene države Sev. Amerike:** Franc KONRAD in njegova žena Marija ter Jakob PERNEL, ki je doma iz Garij pri Škofji Loki; Irma VOGRINEC iz Prlekije, katera je že komaj čakala, da je šla k svojemu očetu; — v **Avstralijo:** Ernest RUTAR iz Selišča pri Tolminu in njegova žena Alojzija Ivančič iz Kamna pri Kobaridu; Ivan KRNEL iz Koritnice na Primorskem in Franc VALENČIČ iz Merrec.

Vsem želimo v novih deželah prav lepo življenje, da bi se vedno zavedali, da nas mora vse pot voditi končno v večno domovino, kjer je mest dovolj za vse; za te kraje pa si moramo z lepim življenjem sami pripraviti garancijo in vizol!

Doma je Josip VARLJEN tragično iz-

gubil svojega očeta, za katerega je bila sv. maša v nedeljo, 15. marca; Lojzetu SEPAHERJU je umrla mati Katarina, za katero je bila sv. maša na cvetno nedeljo, HOČEVARJEVI pa so zgubili svojo mater Nežo, za katero je bila darovana sv. maša na Veliko noč. Gospodu Jakobu TOTTERJU pa je umrla njegova stara mati Katarina. Vsem izrekamo svoje sožalje.

TIVERNON. — Na belo nedeljo smo se v lepem številu zbrali pri naši skupni maši (ki je bila opravljena za pokojno **Marijo Matko**). Veseli smo bili, da smo imeli v svoji sredi č. g. ŽITNIKA, ki nam je v pridigi nazorno povedal, zakaj naj pridno hodimo k našim skupnim mašam, razložil pa tudi, kaka nevarnost je za nas, da bi podlegli v vsakdanjem življenju materializmu.

NICE. — V nedeljo, 7. junija, bo ob desetih v kapeli 8, Avenue Mirabeau **služba božja** za Slovence. — V **Avstralijo so odšli:** Štefan KOLMAN (iz Doliča v Prekmurju) z ženo Terezijo iz Svetega Duha na Ostrem vrhu in sinčkom Vladimirom; Stanislav SLOKAR in žena Marija, oba doma iz Lokavca na Primorskem.

LURD. — Prve dni junija t. l. bodo v Lurdu slovenski ameriški romarji pod vodstvom č. g. župnika Blatnika.

OB LUKSEMBURGU

Vesti iz Misije AUMETZ. — Iz Merlebacha se je 19. marca pripeljal v Aumetz č. g. Stanislav Kavalari, da bi bil tudi na področju aumeške misije Slovincem na razpolago za velikonočno spoved. Obiskala sta z našim izs. duhovnikom tudi Tuequegnieux, Pinnes, Giraumont, Moutiers, Boulange in nekaj družin v Luksemburgu. Več jima čas ni dopuščal. Precej rojakov se je odzvalo milosti in se lepo pripravilo na Veliko noč. V Algrange-u so to storili ob priliki tamkajšnje zadnje službe božje.

V Clouange-u (Moselle) sta 12. 3. stopila pred oltar župnijske cerkve s pristankom, da se vzemeta in si do smrti ostaneta zvesta, Teodor Faletič in Stefanija Mašera, oba doma iz Livka na Primorskem; v župnijski cerkvi Apremont-la-Forêt (Meu-

se) pa 13. 3. Jurij Niksić in Ivana Stem-pack. — Obilo sreče!

V bolnici v Algrange-u je Anton Gorišek; pri delu na rudniku si je zlomil nogo. V nedeljo, 5. III., pa so odpeljali v bolnico Beauregard v Thionville Blaža Saletel (starejšega); njegovo zdravstveno stanje se je kmalu obrnilo na bolje. — Upamo, da bosta oba bolnika kmalu zdrava. Bog daj!

+

SLOVENSKO BOGOSLUŽJE: V želji, da bi vsi rojaki tod okoli vedeli za službo božjo s slovensko pridigo in se zbirali, sporočam ponovno, da je naša služba božja v krajih:

AUMETZ — vsako nedeljo ob 7.30 zjutraj.

TUCQUEGNIEUX — vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu ob 6. uri popoldne.

ALGRANGE — vsako 3. nedeljo v mesecu ob 6. popoldne.

PIENNES — vsako 1. nedeljo v mesecu ob 6. uri popoldne (začnemo torej 3. maja!).

Če bom kdaj drugod maševal, v nedeljo ali med tednom, bom pravočasno sporočil. Veseli me, da po vseh naših centrih raste zanimanje in navdušenje za lepo cerkveno petje.

V okolici **NANCY** zgleda, da so naši rojaki precej razkropljeni. 25. marca sem maševal v kapeli sester Maison de la Compassion, Place de la Cathedrale v Nancy. Za to priliko nisem mogel vseh obvestiti, ker ne poznam naslovov. Naj se javijo!
A. Dejak

TUCQUEGNIEUX-MARINE. — Ko smo 25. 2. t. l. razgrnili tukajšnji dnevnik, smo med drugimi slikami zagledali tudi znane obraze **Poljanškove družine**. Razveselilo nas je, da so se ga tudi domačini spomnili ob priliki 25-letnice poroke.

Dobra mati, ki je možu podarila 13 (trinajst) otrok, od katerih jih živi še 9, izgleda mlada in čvrsta kakor rudar **Poljanšek**, neupogljiv, pogumen in vedno dobre volje, pristen sin Kamniških planin. Dobro so nam še v spominu številne, lepo uspele igre, v katerih je on nastopal v glavnih vlogah ter znal osvojiti in zabavati gledalce kakor malokdo. Hvaležni smo mu za njegovo prpšvetno delo, ponosni smo pa tudi na dobro vzgojo nje-

govih otrok, ki znajo in radi govorijo slovenski, radi prihajajo tudi k slovenski službi božji, ministrirajo ter raznašajo „Našo luč“. Srečnemu očetu, skrbni materi in pridnim otrokom tudi mi iskreno čestitamo v trdnem upanju, da bosta dočakala še zlato poroko! Bog jima jo daj in še več!

Veseli nas izboljšanje zdravja msgr. Grimsa. Lotila se ga je zlatenica, da je izgledal kakor kak Kitajec; no zdaj je že spet Evropejec. — J. J.

Gričarjevemu Francetu in Tratarjevemu Stanku sta njihovi dobri ženi podarili krepka, čvrsta sinova. Gričarjevemu je ime Gregor, Tratarjevemu pa Igor. Mnogo sreče! Dne 11. aprila se je pa poročil na Marini **Žagarjev Jože** s **Pijo Gabbanovo**. Obema želimo, da bi bila zdrava, srečna in zadovoljna v zakonskem življenju. Jože je tudi vedno rad pomagal pri naših prireditvah. Za trud in čas, ki ga je žrtvoval v ta namen, se mu na tem mestu iskreno zahvaljujemo.

OB NEMŠKI MEJI

Velikonočni prazniki so prinesli mnogim našim rojakom veliko veselja, nekaterim pa je žalost napolnila srce, ker so se poslovili dragi s tega sveta. Na véliko soboto smo pokopali rojaka **Jožefa Zdravlje** v Creutzwaldu. Po dolgi težki bolezni je umrl 24. marca v bolnici v Creutzwaldu, cerkveno pokopan 28. marca. Žalostno ženo in otroke je tolažila misel na žalostno Mater božjo, ko je stala ob grobu svojega Sina. — Malo pred tem se je poslovila od svojih dragih **Vrščaj Marija**. Z možem **Cirilom** se je pred dvemi leti preselila iz Habsterdicka v novo kolonijo Cité Behren pri Forbachu. — Zdaj pa se je preselila zadnjikrat na tem svetu. 14. 3. je odhitela iz bolnice Forbach Ste. Barbe njena duša v večno domovino. — Naj sprejme oba rajna **Vstali Zveličar** v večno nebeško domovino. Vsem sorodnikom: iskreno sožalje!

V podvojenem veselju pa so praznovali Veliko noč naši novoporočenci: **Bruno Frančišković** in **Frančiška-Ivanka Theil** sta 11. marca sklenila sveti zakon v koloniji Neuland-Creutzwald; **Anton Šinkovec**

in Ljudmila Sajè pa dne 21. marca v Merlebachu. Takoj po praznikih pa so se poročili: 4. aprila **Erkole Brnobič** in **Viktorija Tuljak** v Merlebachu, istega dne v cerkvi Hochwald: **Bronislava Škruba** z **René Brostowsky**, v cerkvi v Habsterdicku pa: **Lidija Selan** z **Andrejem Warnet**.

Vsem tem (pa tudi drugim, neprijavljenim) želimo, da ne bi nikdar pozabili na lepo pomladno jutro, ko so klečali in prisegli zvestobo pred oltarjem Bogu in drug drugemu.

Enako so se razveselile v teh praznikih še posebej naše družine, ki so sprejele v svojo sredo novo dete: **Rose-Marie Bizjak**, krščena 11. 3. v podružnici v Creutzwaldu; — **Rose-Marie Boštjančič** dne 12. 4. v župni cerkvi v Merlebachu; **Lilijan-Marija Torkar** pa je že 15. 2. bila krščena v kapeli Creutzberg pri Forbachu. Vsem tem (enako tudi neprijavljenim otročičem) in staršem želimo vso srečo na življenjski poti!

Za lepi majnik javljamo vsem, ki ljubijo Marijo: vsako sredo bo v Habsterdicku pri Mariji z Brezij ob 8. uri sv. maša s pridigo. Pred sv. mašo spovedovanje. Pohitimo v mesecu majniku ne samo za 1. maj, ampak, če mogoče, večkrat v Habsterdick k naši dobri nebeški Materi. Rojake v Habsterdicku in okolici pa lepo prosim, da prinesete že prve pomladanske rožice, ki jih imate na vrtu, na oltar k Materi božji. Bolniki, ki ležite po domovih ali v bolnicah! — Priporočajte se Mariji z Brezij! Matere, ki prenašate razne težave, očetje, ki imate polno skrbi: vsi, prav vsi se v svojem trpljenju in veselju zaupno obračajte k majniški Kraljici! Ne pozabite tudi doma napraviti majhen Marijin oltarček!

Sporočam vsem, ki želé letos z romarskim vlakom v LOURDES, da bomo letos odšli z romarskim vlakom škofije Metz dne 25. avgusta preko Marseilla v Lourdes. V tem mesecu bomo zvedeli bolj natančna sporočila, a že sedaj mislimo na to! V okolici naše kat. Misije Aumetz se je treba prigrasiti pri g. izselj. župniku Antonu Dejak, iz okolice naše Misije Merlebach pa pri podpisanim. Čas prigrasitve, ceno in vse drugo bo povedala prihodnja številka »Naše luči«.

Naj vas vse, dragi bratje in sestre v Kristusu, majniška Kraljica varuje s svojo mogočno priprošnjo vseh dušnih in telesnih nesreč. — To vam želi vaš

slov. župnik **Stanko Grims**,
iz Merlebacha.

Voščilo msgr. Grimsu

Približal se je Vaš god.
Kličemo: živi Vas Bog,
z Vami vse prijatelje okrog!
Mi Vam voščimo srečo največjo:
mного zdravja in veselja,
čeprav Vam ne manjka trpljenja.
Po smrti Vašega telesa
Vam voščimo sveta nebesa,
ki naj jih Vam ljubi Bog dá,
saj le on jih ima.

Slovenci iz Creutzwalda

Za god 7. maja pošiljajo to voščilo rojaki iz Creutzwalda, ki se jim pridružujejo tudi drugi, ki jih veseli neumorna skrb g. monsignorja zanje.

PORURJE

Tako hitro nas ne bo konec, kot bi si kdo mislil. Spet se je rodilo nekaj slovenskih otrok: 4. marca je bil krščen mali Viktor Gradišnik, staršev Viktorja in Vere Gradišnik. Botra sta prinesla otroka v cerkev Srca Jezusovega v Sterkrade. — 8. marca pa sta bila krščena dvojčka Brigita in Stanislav Raner. Starši Ivan in Amalija stanujeta v Altenessenu, krst pa je bil v cerkvi St. Johann. — 16. III. je bil v cerkvi Herz-Jesu krščen mali Ferdinand Biderman. Starši Ferdinand in Ema stanujeta v Osterfeldu. — Za božjega otroka je bil 22. III. v cerkvi sv. Janeza (St. Johann) v Altenessenu sprejet Janez Jerebič, sinko Janeza in Marije Jerebič iz Nordsternstrasse. Srečnim staršem kličemo: Čuvajte božji zaklad, vaše otroke, ki vam jih je dal Bog, in jih vzgojite v dobre in zavedne katoličane in Slovence!

*

Naši rojaki po slovenski velikonočni službi božji v **MERKSTEIN-u** pri Aachenu.

*

Ljubezen je pripeljala pred oltar **Božiča** Antona iz Sv. Križa pri Litiji in **Zrimec** Marijo iz Boh. Bele. Poročila sta se 17. III. pri Sv. Janezu v Altenessenu. — Svojo nevesto **Naglič** Marijo je dobil iz Francije **Medvešek** Anton, doma v Dolu pri Litiji. Nevesta pa je iz Banje Loke na Kočevskem. Poročila sta se 20. III. — **Novak** Martin je 25. III. poročil **Tomažin** Nežo. Ženin je iz Rake, nevesta pa iz Leskovca pri Krškem. — Istega dne sta si obljubila zvestobo, ljubezen in pomoč **Pate** Janez iz Mirne peči in **Šmit** Marija iz Sv. Miklavža nad Laškim. — 2. apr. je **Jovan** Pavel iz Doliča popeljal pred oltar **Schwinning** Lucijo iz Hamminkelna. — Zadnji trije pari so se poročili v cerkvi Srca Jezusovega v Sterkrade. — Vsem novoporočencem želimo srečo in božji blagoslov.

Na **Veliko noč** so se naši ljudje še kar dobro pripravili. Okoli 200 jih je bilo pri zakramentih. Na tiho nedeljo je bila maša in skupno obhajilo v **Düsseldorfu**.

Prišli so vsi, kar jih ni bilo zaradi boleznih zadržanih. Prav tedaj je tam razsajala gripa. — Za Slovence v Oberhausenu in Essenu je bila prilika več dni v velikem tednu. Pridno so jo izkoristili. — Na Veliko noč je bilo velikonočno praznovanje v Repelenu ter v Merksteinu.

Na veliko soboto smo dobili svojega **organista** g. **Lampreta** Lojzeta, ki je prišel med nas iz Gradca, kjer je študiral glasbo. Vodil bo pri nas pevske zборе. Že-

limo mu veliko uspeha pri delu, ki je za nas zelo važno.

Slovenski **izseljenski duhovnik** se je preselil v Essen-Altenessen. Njegov **NOVI NASLOV** je: **Janez Zdešar, Kolpingstrasse 16, Essen-Altenessen**. Tu bo imel uradne ure vsako **soboto** od 9. do 12. ure dopoldne in od 3. do 6. ure popoldne. Imel bo pa uradne ure tudi še na starem naslovu (Oberhausen-Sterkrade, Inselstrasse 31.): vsak **ponedeljek** ob istem času. — Druge dneve slov. duhovnik ni vedno doma.

MERKSTEIN pri Aachenu. — Zelo nas je razveselilo, da so prišli na Veliko noč med nas slovenski pevci iz bližnjega nizozemskega Limburga. Tako smo imeli pod vodstvom č. g. **Jožeta** Puša za nas okoli Aachena v Merksteinu ob štirih popoldne službo božjo. Prelepa slovenska pesem nas je poživila in razveselila. Rojaki, radi pridimo skupaj!

Veliko noč smo tu lepo praznovali. V soboto smo imeli po vseh kolonijah blagoslov velikonočnih jedil in spovedovanje. Na veliko nedeljo pa smo se zbrali v farni cerkvi v Heerlerheide že ob pol šestih zjutraj. Iz oddaljenih kolonij so se pripeljali rojaki z avtobusi. Veliko se nas je zbralo. Iz cerkve se je razvila procesija z

Najsvetejšim. Med procesijo je pel pevski zbor »Zvon« lepe velikonočne pesmi in tudi godba je dala naši procesiji prazničen značaj. Po procesiji smo imeli sv. mašo in, ko smo poslušali velikonočne pesmi, smo kar pozabili, da smo v tujini. Po sv. maši smo si vsi želeli veselo Veliko noč in smo šli na svoje domove. Seveda smo potem poskusili po vseh naših domovih tudi »žegen«. Saj brez tega si ne moremo misliti naše slovenske Velike noči.

Nevarno je zbolel rojak Franc KLANDER, a je zdaj izven nevarnosti. Tudi ga SELIČ je zbolela za praznike, a ji gre na bolje. Vsem bolnikom daj Bog ozdravljenja in tolažbe!

Na Veliko nedeljo popoldne je pohitel pevski zbor »ZVON« tudi v Nemčijo. Šel je pet k slovenski službi božji v okolici Aachena (v Merkstein). Posebno zahvalo smo dolžni rojakom, ki so dali na razpolago za ta izlet svoje avtomobile: gg. Bohanec, Papež, Zinger, Drenovec in Žohar. Naj jim Bog poplača to žrtev kakor tudi vsem pri pevskem društvu »Zvon«.

Kdor želi potovati skupno v Jugoslavijo, naj se čimprej prijavi v SLOVENSKI PISARNI, Versilienboschweg 64, Heerleheide!

NORVEŠKA

V »Romerikes Blad« je pisalo o naši rojakinji Margareti Ficko, ki hodi vsak dan 45 km daleč v šolo ročnih del in bi rada postala učiteljica ročnih del, kar ni tako lahko. Pravijo, da je nenavadno nadarjena v rabi igle in nitke.

Doslej je pokazala, da se res dobro uči. Lepi prt v cerkvi v Furuseth je nje delo, kakor tudi dobri del vezanine na mašnem plašču, ki je namenjen za novo cerkev kralja Haakona v Köbenhavnu. Zdaj dela prt za cerkev v Kautokeino (Finska) in zastavo za šolo v Raholt. Za oltarni prt je porabila 350 ur, a je ta prt zdaj ponos te cerkve. Časnikar pravi, da je težko njemu, ki ima težave že pri šivanju enega samega gumba, popisati ta lep prt. Je bel, vezanina je pa izdelana v črno. Motivi so drevo življenja, kelih in križ.

Spet iz – Avstralije

Tudi pri nas smo pričakali sv. Miklavža (v mestni dvorani Kensington). Marsikaterega odraslega obdarjenca je spravil v pošteno zadrego. Nekega Tončka je vprašal celo, če kaj pridno pomaga – ateku pomivati posodo... Obilo smeha in zadovoljstva je bilo tisti večer pozno v noč. Drugi dan popoldne je pa prinesel našim najmlajšim. Darove je pomagala sv. Miklavžu preskrbeti naš »Slovenski klub Melbourne«. Za drugo leto si bomo zapomnili, da bi vse bilo lahko lepše, če bi starši poslali klubu pravočasno naslove obdarjencev.

Dne 14. dec. se nam je predstavila na odru dvorane St. Brigid's Parish Hall, North Fitznoj, naša mlada skupina z veseloigro »Stari grehi«. Pod vodstvom g. Srečka Koširja je igra dobro uspela in igralci so premagali vrsto težav.

Božične praznike smo praznovali lepo in slovesno, le razpoloženje je bilo preveč »toplo«, sredi poletja pač ne moremo pričakovati tukaj snega. Naša cerkva, v kateri uživamo gostoljubje, je bila premajhna, iz česar se vidi, da bi naše službe božje bile lahko bolj obiskovane. Se vidi, da med naše ljudi leze bolezen materializma. Na noben način ne smemo zapraviti dediščine svojih krščanskih staršev in dedov! Žal nam je po slovesnosti ušel p. Bazilij v 320 milj oddaljeno mesto Adelaide, kjer so željno čakali drugi rojaki, da proslavé praznik Kristusovega rojstva.

V februarju smo Slovenci sodelovali na festivalu 14 narodov v mestni dvorani Melbourne. Mlademu Hartmanovemu, trem Zdražilovim, Jeršetovima harmonikarjema in p. Baziliju pripada zahvala, da smo želi priznanje med najboljšimi skupinami. Rojaki so bili premalo pozorni na to prirediteljev. Zamudili so čudovit prizor, ko se je odgrnil oder in se je med zastavami 14 narodnosti pokazala tudi naša slovenska zastava-trobojnica s častno stražo v narodni noši. Človeku nehoté postane toplo in mehko pri srcu, ko se zave: Še smo tukaj, niso nas uničile nad nami se podeče vihre preteklosti in ne peklenске pridobitve moderne tehnike. Skala po-

ka, dob se lomi, mi pa bomo stali trdno, dokler je še količjak vere v nas. Više in više naj plapola zastava naše domovine!

Da nismo pusta kar tako obšli, je poskrbel spet naš slovenski klub, ki se je vrgel v borbo za postavitve **lastnega kulturnega doma**. Pristopili so mnogi novi. Doslej smo zbrali prostovoljnih prespevkov 2300 funtov. Naloga ni lahka.

Med pridnim delom smo tako dočakali **Vstajenja Gospodovega**. Kar čedno število se nas je zbralo k sv. maši. Mnogi so prišli tudi k popoldanskim petim litanijam v St. Albansu (v središču slovenskih družin). To pot nam je p. Bazilij ostal bolj zvest kot za Božič. Naslednji dan pa smo se po zaslugi našega kluba odpeljali s štirimi avtobusi na izlet v naravo, kjer je zadonela naša lepa slovenska pesem.

Lepe pozdrave vsem rojakom po svetu, zlasti onim iz okolice Brežic in Rakeka pošilja — C e n e .

Naši izseljenci v PORURJU

(Nadaljevanje)

Leta 1935. je naša organizacija zopet priredila veliko potovanje v domovino. Glavna točka tega potovanja je bila **udeležba na evharističnem kongresu v Ljubljani**. Ko smo prišli v domačo državo, nas je rajni g. škof dr. Tomažič povabil, da si ogledamo Maribor. Obiskali smo grob velikega škofa Antona Martina Slomška. Kósili smo skupno, razdeljeni v več dvoran. Pri popoldanski pobožnosti nam je pridigal sam škof. Nato smo odkorakali na kolodvor, kjer so se od nas poslovili še razni gospodje s poslovnimi govori. Spet smo se odpeljali v naše rudarske kraje, a ta vožnja je ostala vsem, ki so se je udeležili, v dolgem in trajnem spominu.

Ko se je začel razvijati in širiti nemški hitlerizem, so se začeli ostri napadi na katoliško Cerkev in se je začelo **delovanje proti Slovencem**. Najprej so č. g. Tensundernu prepovedali delovati med našimi izseljenci. Nato so v veliko veselje naših nasprotnikov prepovedali naša društva. Pa so prišli tudi oni na vrsto, tudi

njihova društva so prepovedali. Nato je prišlo preganjanje Judov in še prepoved vseh nemških katoliških društev. Tega še ni bilo zadosti. Hitlerizem je hotel imeti cel svet: »... morgen die ganze Welt!« Leta 1939. se je začela druga svetovna vojna, s katero so prišli slabi časi v Nemčijo, pomanjkanje živeža, strahovita bombardiranja mest. To se je končalo s propadom nemške države in ves svet je začel novo obdobje. Misleč, da tukaj ne bo mogoče več živeti, so mnogi naši rojaki šli v druge države, največ pa v Jugoslavijo. Pa ni trajalo dolgo in so se spet mnogi skozi zadnja vrata vrnili nazaj. Vse to je tako pretreslo naše nemško-slovensko izseljenstvo, da je društveno življenje za mnogo let zaspalo.

V zadnjih letih je pa prišlo med nas mnogo novih mladih iz domovine. Ti rojaki, begunci, živijo po taboriščih, v katerih gospodarijo rudarske družbe. Večina jih je v Altenessen in Oberhausen-Sterkrade. To so predvsem mladi ljudje in delajo po rudnikih. Nekaj jih je tudi izven taborišč in delajo v raznih rokodelstvih. Težke naloge dušnega pastirstva med temi mladimi se je lotil izseljenski duhovnik g. dr. Janez Zdešar.

Jožef Dobravec

V slovenski šoli v domovini: Brezbožna učiteljica pravi učencem: »Kdor izmed vas mi pove, kjer lahko najde Boga, bo dobil pomarančo.« Dečko dvigne roko in reče: »Tovarišica, povej mi, kje ga ni, pa dobiš dve pomaranči.«

POIZKUSI:

Zakaj?

Srcé, srce čuteče,
zakaj me iz sna budiš
in rane tak' skeleče
še zmeraj mi globiš?

Mi vzbujáš tak' vsiljivo
spomin na očetnjavo
in vabiš me z vso silo
v domačo spet dobroto.

Povej, povej, resnično
te prosim, mili glas,
kaj je tako tam mično,
v vasici tam pri nas?

Saj tamkaj ni nič zlatega
in borni so domovi,
edino, kar je lepega:
cvetoči so vrtovi.

Saj tukaj tudi je lepó
v pomladi razcvetení,
mi isti ptički pojejo
in lep je gaj zeleni.

Saj tukaj isti mesec je
in isto sonce greje
in tu so iste zvezdice,
še isti veter veje.

Pa vendar vedel bi prav rad,
zakaj vse isto ni,
zakaj doma spomladi
vse cvetje bolj diši;

zakaj nam ptički mali
tam lepše pojejo;
zakaj v cvetočem maju
še tu ni tak' lepo?

Drago Zankovič, Essen

PRAVOKOTNIK

Vstavi navpično v ta pravokotnik besede, ki pomenijo: 1. kjer se učimo, 2. sv. daritev, 3. zadnja beseda pri molitvi, 4. velika tekoča voda, 5. del telesa, 6. moško ime, 7. nam pove, koliko kakšna reč stane, 8. brat očaka Jakoba.

Od I.—II. bereš ime pobožnosti v čast Materi božji.

REŠITEV

aprilskih ugank:

Vizitka: Zastavonoša.

Napis: Lepa moja domovina. (Vejice povedo, koliko črk vsake besede vzemi.)

Rebus: Peter stoka in ječi.

Velikonočna križanka: a) Vodoravno: 1 vasi, 5 Velika noč, 8 moder, 9 naš, 11 dčš, 12 daje, 13 dar, 14 mir. — b) Navpično: 1 veder, 2 Aleš, 3 sir, 4 IK, 5 voda, 6 ona, 7 čaj, 10 še, 12 dr.

Spomenik: Maj, spi, Bog, tla, vol, ena, kis, rja, bas. — Apolonija.

Vlása pošta

KAJ NAM PIŠEJO...

Zvesto prebiram Vaš list in z grenkobo v srcu opazujem dogodke na Slovenskem Koróškem. Kako more biti ravno slovenski narod tako nesrečen? Našemu narodu mora nekoč zasiatí luč svobode in prave demokracije! — V domovini sem bil državni uradnik... Tu živim kakega pol leta... Drugače je življenje v tujini težko. Precej nas je tu v Franciji, a večina misli iti naprej v Kanado, Avstralijo itd... Vse sile za našo narodno enotnost!

J. P.

Pred nekaj dnevi sem gledal neki francosko-jugosl. film „Po Jugoslaviji“. Predstavil ga je neki profesor, ki je bival dalj časa v Jugoslaviji med ljudmi, v najbolj skritih krajih naše države.

Z
UGANKE

Katera domača žival se mora zrediti samo za gram, pa postane brzojavka?

ENACBA

Za tiste, ki se razumejo na matematiko in za tiste, ki o njej ne vedo mnogo:

$$(a-b) + (c-d) + (e-f) = x$$

a=domača žival, b=pleten izdelek, c=ptič, d=del plota, e=branilec domovine, f=stara beseda za „močan“, x=zgodovinski kraj.

List slovenskih izseljencev v zapadni Evropi. — Izide vsak mesec razen junija in avgusta, desetkrat na leto. — D o p i s e za številko, ki izide konec meseca, pošljite uredništvu ali poverjenikom vsaj do drugega v mesecu. — Kdor naroča list naravnost pri upravi v Celovcu, naj tja pošlje tudi naročnino: 28 šil., 50 bfr., 600 ffr., 4 h. gl. 5 DM, 700 lir, 12 angl. šil., 1.50 dol. — Darove lahko izročite poverjenikom lista v svoji deželi. — UREDNIŠTVO in UPRAVA „Naše luči“, Viktringer Ring 26, Celovec-KLAGENFURT, AUSTRIA.

Ko je prišel v Jugoslavijo, je čul, kako dobro živi naš narod, odkar ima sedanjo „svobodo“. Ko je pa prišel zares med ljudi, med narod, je videl, da ni tako.

V začetku mu niso zaupali, a ko so videli, da ni nobene nevarnosti, so mu razložili zadevo. Ko jim je povedal, kako v Franciji vsak lahko pove svoje misli, brez strahu, so rekli: „O, ko bi tudi mi lahko zopet enkrat povedali, kaj mislimo, potem bi bilo bolje za nas in za naš narod!“

Francoski profesor je tudi imel opravka z miličniki. Ko so videli, da je Francoz, ni dobil nobene kazni. To je zgled, kako imajo drugi narodi pravico in dobroto pri nas, naš narod je pa nima. To je „svoboda“!

Izseljenec

UREDNIŠKI KOTIČEK:

Ferjančič, tujska legija: Za to številko je prišlo prepozno. Ostane za drugič.

Cene, Avstralija: Fotografije bodo prišle na vrsto ob priložnosti.

PRIHODNJA ŠTEVILKA »NAŠE LUČI« IZIDE KONEC JUNIJA.

ZA SMEH

Kar na hitro. — Star fant se je naenkrat poročil. Vse, ki so ga poznali, je presenetilo. Spraševali so ga: »Daj, no, povej, kako se je to zgodilo!« — »Kako? Takole,« je odgoyoril. »Pred mesecem dni sem bil povabljen na ples in sem moral plesati z nekim dekletom. Ker nisem znal plesati, sva kmalu jenjala in se začela pogovarjati. Čez pet minut nisem vedel več, kaj bi ji rekel, pa sem jo vprašal, če me poročil!«

*

Zob za zob. — Neka Angležinja, ki ne more čutiti živalske kože, sreča Francozi-

njo in ji seže v roko. Ko pa začuti, da ima Francozinja na roki usnjeno rokavico, hitro izmakne roko in vzklikne: »Joj, strahota! Živalska koža!« — »Pa vi, kakšno rokavico nosite?« vpraša Francozinja. »Iz naravne svile.« — »Jój!« vzklikne Francozinja, »čreva gliste!«

*

Konkurenca. — Mož sreča moža in ga vpraša: »Pa tvoja ptička, kako gre z njo?« — Drugi ga pogleda: »Kdo ti je pa povedal, da sem se poročil?« — »Oprosti! Mislim ptičko, tisto lepo plavo ptičko, ki si mi jo zadnjič kazal.« — »A, ubožica! Kmalu potem, ko sem se poročil, je poginila, nesrečnica!« — »Od ljubosumja, ne?« — »Ne, od izčrpanosti.« — »Kako? Od izčrpanosti?« — »Da. Ni mogla prenašati konkurence.«

*

Dobro je povedal! — V vlaku je sedelo več delavcev in se pogovarjalo. Pa pravi eden: »Farji so vsega krivi! Kaj misliš, kdo je kriv vojne?« — Delavec pri oknu se oglasi: »Farji in kolesarji!« — »Kolesarji? Zakaj pa ti?« vpraša oni. — »Žakaj?« se spet oglasi ta, »zakaj pa farji?« — Delavec, ki je zabavljajl čez »farje«, osramočen utihne, drugi se pa zasmеjejo.

*

Ribničan je šel k advokatu. Ko je videl, da advokat piše hitro in da živa duša njegove pisave ne bo znala brati, pravi: »Vi, pišite lepo, ne pa tako, da ne zna nobeden brati! Saj tako znam jaz sam pisati. Zato ni bilo treba hoditi v šole...!«

Odgovorni urednik: Dr. Janko Hornböck. — Založba Družbe sv. Mohorja. — Tisk: Tiskarna Družbe sv. Mohorja. — Vsi v Celovcu. — Printed in Austria.